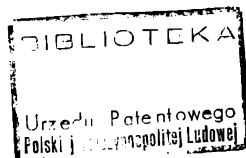

Warszawa, 26 czerwca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

F24c 15/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 28336.

Kl. 36 b, 7/02.

Etienne Challet

(Paryż, Francja)

i Entreprises Électriques Fribourgeoises

(Fribourg, Szwajcaria).

Masywna elektryczna płyta grzejna.

Zgłoszono 12 stycznia 1938 r.

Udzielono 17 kwietnia 1939 r.

Pierwszeństwo: 13 stycznia 1937 r. (Szwajcaria).

Znane elektryczne płyty grzejne wykazują w różnych punktach różną pojemność cieplną. Największa pojemność cieplna znajduje się mniej więcej pośrodku promienia płyty i zmniejsza się w kierunku do krawędzi i do środka płyty.

Z tego wynika, że cieplne rozszerzenie i kurczenie się płyty nie następuje swobodnie, tak iż płyta ulega uszkodzeniom, a górna jej powierzchnia ulega zniekształceniom.

Przedmiotem wynalazku jest masywna elektryczna płyta grzejna, w której grubość metalu w każdym poszczególnym punkcie odpowiada ilości ciepła doprowadzonego przez opór; dzięki takiemu wykonaniu pły-

ty unika się wyżej przytoczonych niedogodności.

Zasadniczą cechą masywnej elektrycznej płyty grzejnej według wynalazku jest to, że grubość płyty, poczynawszy od górnej powierzchni płyty do powierzchni stykającej się z grzejnikiem, w kierunku od krawędzi do środka płyty jest zmniejszona równomiernie i proporcjonalnie do zmiany pojemności ciepła w tym samym kierunku w masywnej płycie grzejnej o równomiernej grubości.

Kształt płyty może być okrągły lub pierścieniowy.

Na rysunku przedstawiono dwie odmia-

ty wykonania płyty grzejnej według wynalazku.

Na fig. 1 przedstawiono częściowy przekrój pionowy pierwszej odmiany wykonania płyty okrągłej. Cyfrą 1 oznaczono właściwą płytę grzejną, cyfrą 2 — grzejnik, umieszczony w znany sposób w dołnych wgłębieniach płyty. Odległość między powierzchnią stykową grzejnika i górną powierzchnią płyty jest w każdym wgłębieniu inna. W strefie największej pojemności cieplnej odległość ta odpowiada wartości oznaczonej linią 3; wartość ta zmniejsza się w kierunku do krawędzi i do środka płyty, co oznaczono liniami 4 i 5.

Grubość płyty w kierunku od środka płyty do zewnętrznej krawędzi płyty zmniejsza się w równym stopniu, jak pojemność cieplna w masywnej płycie grzejnej o równomiernej grubości.

Dzięki temu ogrzewana ilość metalu jest proporcjonalna do ilości ciepła, wytwarzanego za pomocą grzejnika w każdym punkcie płyty.

Na fig. 2 przedstawiono częściowy przekrój pionowy drugiej odmiany wykonania pierścieniowej płyty grzejnej. Cyfrą 6 oznaczono właściwą płytę, a cyfrą 7 — grzejnik. Grubość metalu wykazuje te same zmiany, co na fig. 1, oznaczone tu cyframi 8, 9 i 10.

Wolną przestrzeń wewnątrz pierścienia płyty grzejnej wypełnia zamknięta i falista płytka, wykonana z jednej sztuki razem z płytą grzejną. Dzięki temu osiąga się wzmocnienie płyty oraz pewne uelastycznienie, ułatwiające rozszerzanie i kurczenie się płyty grzejnej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Masywna elektryczna płyta grzejna, znamienna tym, że grubość płyty, poczynsz od górnej powierzchni płyty do stykowej powierzchni grzejników, w kierunku od środka płyty do zewnętrznej krawędzi płyty zmniejsza się w równym stopniu, jak pojemność cieplna w masywnej płycie grzejnej o równomiernej grubości.

2. Odmiana masywnej elektrycznej płyty grzejnej według zastrz. 1, posiadającej kształt pierścienia, znamienna tym, że wewnętrzna przestrzeń pierścienia jest wypełniona falistą i zamkniętą płytką, wykonaną z jednej sztuki razem z płytą grzejną.

Etienne Challet.
Entreprises Électriques
Fribourgeoises.
Zastępcy: Dr A. Bolland,
rzecznik patentowy.
Dr S. Bolland,
adwokat.

FIG. 1

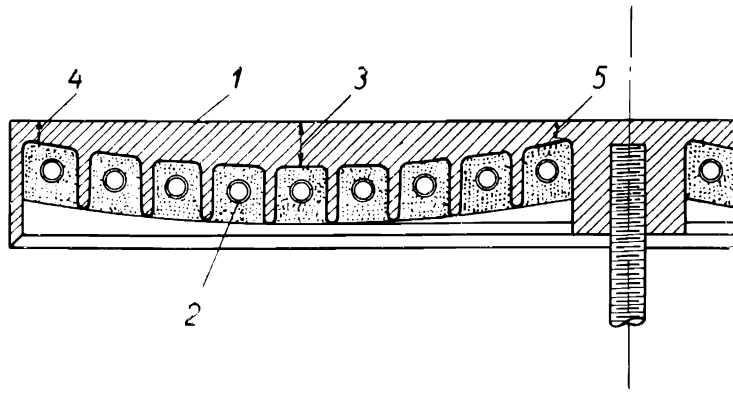

FIG. 2

